

את הקו של סמילנסקי. רבים מהם שואלים אותנו מה נעשה לעולים שאנו מביאים לארץ.

סירני סבור שבתוכנו אין הכרעה, כי גם לאחר הכרעה מסוימת להתווכח על עניינים שכבר הוכרעו. יש גם עירבוב רטריות. אין מפעילים את החברים. אין כל אחד יודע את תחום עבודתו, וכל אחד מתערב בתחום עבודתו של השני.

זיוספה טוען, שהסכוכה בישוב אנו אסמים בה, שעירבוב רטריות הסדר בהתנגדות לספר הלבן הכניס בלבול בישוב. הסבה השניה לסכוכה היא הנהלת הועד הלאומי שמרגישים בחולשתה. הסיבה השלישית: לא ניתנה תשובה כיצד נתגבר על הספר הלבן. האין סכנה, שגם לאחר שלוש שנים של פעולה קונסטרוקטיבית תתרחש המדיניות החדשה? הוא סבור כי כל השתמטות כוחו נגד אנגלים, פירושה התחלת הקץ. אולם אין הוא שלם עם ההתנגדות לסירור הערבי. סירור יכריח את הערבים ואת האנגלים לבטל את הספר הלבן. גורם רביעי לסכוכה הוא חולשת המפלגה בישוב, בהסתדרות ובמפלגה גופה אין כבוד למפלגה. קשה לדבר עתה בציבור, כי אין בחזון עצמי. מדוע לא השקיע ב.ג. כוחות לחיזוק המפלגה. הרביזיוניסטים התגברו, ואם ירצו יוכלו לתפוס את השלטון. תנועת הפועלים עשתה גדולות, אבל מבחינת הגנה עצמית נכשלה. לא מן הנמנע שבאחד הימים נשאר ספורקי נחץ. גוסהילף סבור ששורש הסכוכה בתנועה היא סכוכת החזון. אין תכנית פוליטית. סדר אחד יש פרוגרמה רביזיוניסטית, ומסד שני רוצים באירגון ששותף ובעליה גדולה, אולם לא הורם על גס החזון של המפלגה. לדעתו זהו ארץ-ישראל יהודית בתוך פדרציה ערבית. חוסר החזון מחליש גם את תנועת הפועלים. טעות היא לחשוב ש-100,000 פועלים שמורים בכיסנו. סועים החברים האושנים שדי להסתדר עם החלק הבעל ביתי. גם ברוב הפועלים יש רבים הסוענים שהנהלה צריכה להתפטר. אין הסברה אפילו בציבור המפלגתי. בתקופה זו יש לחלק את העבודה, את הביצוע יש להסיל על סעסים נאמנים. לציבור הרחב יש לתת בירורים. יש זיהוי גדול יותר מדי בין הסוכנות ובין המפלגה. בזהות זו יש סכנה. הסוכנות צריכה להיות מרוסמת. מסעמים פוליטיים אין חבוינו בסוכנות יכולים להופיע ולדבר כל אשר בלבם. אומג'דבר-אינו נותן פירסום מסטיק למפעלנו. דוגמא: הוקם כפר דייגים, פעשה רב ערך. "דבר" הקדיש לכך רק שורות מעטות, מסום כך יש רגש נחיתות בתוך ציבורנו.